

Wałbrzych, 20 września 2002 roku

WK.0913/P-2/K-28/02

**Pan
Piotr Wiśniowski
Starosta Powiatu Dzierżoniowskiego
ul. Rynek 27
58 – 200 Dzierżoniów**

Regionalna Izba Obrachunkowa we Wrocławiu, działając na podstawie art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.), przeprowadziła kontrolę kompleksową gospodarki finansowej Powiatu Dzierżoniowskiego w okresie od 15 maja 2002 r. do 8 sierpnia 2002 r. Kontrolą objęto okres od 1 stycznia 2000 r. do 31 grudnia 2001 r. oraz wybrane zagadnienia realizowane w okresie od 1 stycznia 2002 r. do 30 czerwca 2002 r. Ustalenia kontroli przedstawione zostały w protokole, którego jeden egzemplarz został Panu przekazany w dniu jego podpisania.

Kontrolą objęto losowo wybrane i udokumentowane operacje finansowo – gospodarcze w zakresie wydatków budżetowych, w tym inwestycyjnych, prawidłowość i skuteczność realizacji dochodów Powiatu, skontrolowano także gospodarkę mieniem Powiatu, prawidłowość stosowania procedur w losowo wybranych postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego na realizację zaplanowanych w budżecie zadań inwestycyjnych.

W wyniku kontroli stwierdzono, że stan organizacyjny Starostwa a także przepisy wewnętrzne zapewniały – od strony formalnej, prawidłową realizację zadań Powiatu.

Podkreślenia wymaga również fakt, że w trakcie trwania kontroli podjęte zostały ze strony Starostwa, działania mające na celu usunięcie stwierdzonych w trakcie kontroli uchybień i nieprawidłowości poprzez:

- zawarcie stosownej umowy w sprawie dystrybucji znaków opłaty skarbowej z Urzędem Miasta w Dzierżoniowie, zaprowadzenie ewidencji tych znaków w raportach kasowych i pobieranie prowizji, stanowiącej dochód budżetu Powiatu;
- zaprowadzenie ewidencji przechowywanych w kasie depozytów;
- sporządzenie aneksów do zawartych z pracownikami umów dotyczących używania samochodów prywatnych do celów służbowych;
- przekazanie na rachunek Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych środków wynikających z prawidłowo wyliczonych odpisów w 2000 i 2001 r.;
- spowodowanie wszczęcia postępowania w sprawie przedłużenia ważności Ubezpieczeniowej Gwarancji Należytego Wykonania Umowy nr FKK 32/66/00 z 21 listopada 2000 r., która wygasła z dniem 30 lipca 2002 r. przy realizacji zadania p.n. „Budowa sali sportowej dla Zespołu Szkół w Pieszycach - Pieszycy ul. Mickiewicza 1”;
- zaewidencjonowanie na koncie 011 „Środki trwałe” gruntów stanowiących własność powiatu;
- założenie książki druków ścisłego zarachowania dla arkuszy spisów z natury.

W wyniku kontroli stwierdzono, że gospodarka finansowa nie budziła zastrzeżeń, jednak w trakcie realizacji poszczególnych jednostkowych zadań dopuszczono do wystąpienia nieprawidłowości i uchybień będących następstwem wadliwej interpretacji przepisów prawa oraz niewystarczającej

staranności w ich przestrzeganiu. Nieprawidłowości i uchybienia te sprowadziły się głównie do tego, że:

W zakresie wewnętrznych regulacji organizacyjno-prawnych

Obowiązujący w Starostwie Zakładowy Plan Kont nie był w pełni dostosowany do wymogów przepisów art. 10 ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. nr 121, poz. 591), nie zawierał on przyjętych zasad wyceny aktywów i pasywów oraz stosowanych w ewidencji księgowej uproszczeń na mocy art. 4 ust. 3 ww. ustawy.

Obowiązująca w Starostwie instrukcja inwentaryzacyjna, była niekompletna i nie dostosowana do potrzeb działalności jednostki, o czym świadczył fakt, iż powoływano się w niej na załączniki, które w istocie nie istniały.

W zakresie funkcjonowania księgowości i sporządzania sprawozdawczości

Ewidencja analityczna do konta 901 – Dochody budżetowe, ze względu na oznaczanie części kart dochodów dwiema różnymi podziałkami klasyfikacji budżetowej, uniemożliwiła ustalenie poszczególnych kwot dochodów według podziałek klasyfikacji budżetowej, czego wymagały przepisy określone w załączniku nr 1 zarządzenia nr 46 Ministra Finansów z dnia 1 sierpnia 1995 r. w sprawie szczególnych zasad prowadzenia rachunkowości oraz jednolitych planów kont dla państwowych i gminnych jednostek budżetowych i ich gospodarstw pomocniczych, zakładów budżetowych i gminnych funduszy celowych oraz gmin i ich związków (Dz. Urz. Min. Fin. nr 14, poz. 60). Konsekwencją oznaczania jedynie części kart dochodów, na których księgowano dochody z tytułu odsetek uzyskiwanych przez poszczególne jednostki organizacyjne, według dz. 758 rozdz. 75814 i § 092, było powstanie rozbieżności pomiędzy danymi wykazanymi w sprawozdaniu Rb-27S a danymi wykazanymi w ewidencji analitycznej do konta (901).

Ewidencja analityczna (konta ksiąg pomocniczych) była prowadzona niezgodnie z zasadami określonymi w ustawie o rachunkowości. Nie pozwalała na jednoznaczne wskazanie charakteru konta (ewidencja analityczna czy syntetyczna).

Ewidencja analityczna dochodów i wydatków Starostwa Powiatowego była prowadzona wyłącznie na urządzeniach księgowych budżetu. Konto 130 „Rachunek bieżący jednostek budżetowych” było prowadzone wyłącznie syntetycznie, pomimo tego, że zgodnie z załącznikiem nr 2 do zarządzenia nr 46 Ministra Finansów w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia rachunkowości oraz jednolitych planów kont dla państwowych i gminnych jednostek budżetowych i ich gospodarstw pomocniczych, zakładów budżetowych, państwowych i gminnych funduszy celowych oraz gmin i ich związków wymagana jest analityka do tego konta prowadzona według podziałek klasyfikacji budżetowej.

Księgi rachunkowe w jednostce były prowadzone niezgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości w zakresie systematycznego naruszania terminowości zapisów poprzez ujmowanie dokonanych operacji gospodarczych po dniu ich dokonania, co było niezgodne z art. 24 ust. 5 pkt. 3 ustawy o rachunkowości, w zakresie dokonywania zapisów w sposób nietrwały oraz niechronologiczny, co było niezgodne odpowiednio z art. 23 ust. 1 oraz art. 15 ust. 2 ustawy. Ponadto księgi rachunkowe 2000 i 2001 r. nie zostały zamknięte w terminie określonym w art. 12 ust. 2 ustawy.

Błędy księgowe były poprawiane niezgodnie z przepisami art. 25 ust. 1 ustawy o rachunkowości, tj. poprzez zamazywanie korektorem, nadpisywanie, dokonywanie korekty bez zamieszczenia daty dokonania korekty.

Księgi rachunkowe jednostki nie zawierały zestawienia obrotów i sald wymaganych na podstawie art. 13 ust. 1 pkt. 4 ustawy o rachunkowości, a także nie były ponumerowane, nie zawierały daty otwarcia i zamknięcia, do czego zobowiązuje art. 12 ust. 1 i 2 ustawy.

W sprawozdaniu Rb - 28 o wydatkach na 31 grudnia 2000 r. oraz Rb - 28S z wykonania planu wydatków budżetowych na 31 grudnia 2001 r. wykazano dane niezgodne z ewidencją księgową, a zatem niezgodnie z § 6 ust. 1 oraz § 13 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z 2 marca 2000 r. w sprawie zasad i terminów sporządzania sprawozdawczości budżetowej jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. nr 16, poz. 209 ze zm.) i niezgodnie z § 10 ust. 2 oraz § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z 13 marca 2001 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz. U. nr 24, poz. 279).

Ewidencja szczegółowa do konta 902 „Wydatki budżetu” była prowadzona w 2000 i 2001 r. niezgodnie z zasadami określonymi w załączniku nr 1 do zarządzenia nr 46 Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad prowadzenia rachunkowości oraz jednolitych planów kont dla państwowych i gminnych jednostek budżetowych ich gospodarstw pomocniczych, zakładów budżetowych i gminnych funduszy celowych oraz gmin i ich związków - tj. bez podziału na pełną klasyfikację budżetową umożliwiającą ustalenie poszczególnych wydatków budżetu.

Sprawozdania jednostkowe Rb-Z, na podstawie których sporządzano sprawozdania zbiorcze jednostki samorządu terytorialnego oraz sprawozdanie zbiorcze samorządowych jednostek sektora finansów publicznych nie zawierały adnotacji o sprawdzeniu ich pod względem merytorycznym, rachunkowym i formalnym, czego wymagały przepisy: § 6 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z 2 marca 2000 r. w sprawie zasad i terminów sporządzania sprawozdawczości budżetowej jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 16, poz. 209 ze zm.) – w roku 2000 oraz § 10 ust. 3 i 4 rozporządzenia Ministra Finansów z 13 marca 2001 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz. U. Nr 24, poz. 279) – w roku 2001.

Ponadto przewodniczący zarządu Powiatu nie dopełnił obowiązku wynikającego z § 4 ust. 1 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Finansów z 2 marca 2000 r. w sprawie zasad i terminów sporządzania sprawozdawczości budżetowej jednostek samorządu terytorialnego – w roku 2000 oraz § 4 ust. 1 pkt. 2 lit. d rozporządzenia Ministra Finansów z 13 marca 2001 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej, poprzez nie sporządzenie jednostkowych sprawozdań RB-Z Powiatowego Funduszu Gospodarowania Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym oraz Powiatowego Funduszu Ochrony Środowiska – w roku 2001.

W zakresie gospodarki pieniężnej i rozrachunków

Kasjer nie przestrzegał wymogów Instrukcji kasowej, zgodnie z którymi „wpływy gotówki do kasy stanowiące dochód budżetu należy odprowadzić na właściwy rachunek bankowy w dniu przyjęcia wpływów” – ponieważ faktycznie pobrana gotówka była w niektórych przypadkach odprowadzana do banku po upływie kilku dni (np. przyjęta do kasy w dniu 17 marca 2000 r. opłata z tytułu użytkowania wieczystego została odprowadzona w dniu 24 marca 2000 r.). Ponadto zdarzały się przypadki przechowywania w kasie gotówki ponad stan zapasu, co było sprzeczne z zapisami Instrukcji kasowej,

zgodnie z którymi znajdującą się w kasie, na koniec dnia, nadwyżkę gotówki nad ustaloną wysokość jej niezbędnego zapasu odprowadza się na rachunek bankowy w dniu powstania nadwyżki.

Kasjer jednostki nie przestrzegał zapisów „Instrukcji ewidencji i kontroli druków ścisłego zarachowania”, ponieważ nie dokonywał zaprzychodowania druków, które miały nadany numer fabryczny pozwalający na ich identyfikację. Ponadto instrukcja ta zawierała zapisy w zakresie gospodarki drukami ścisłego zarachowania takimi jak KP - kasa przyjmie i KW - kasa wypłaci niepozwalające na prawidłową gospodarkę tymi drukami - były one przyjmowane do ewidencji dopiero w momencie ich wykorzystania. Kwitariusze przychodowe K-103, którymi dysponowały cztery wydziały w Starostwie Powiatowym również nie były ewidencjonowane w księdze druków ścisłego zarachowania w momencie ich zakupu, a dopiero w momencie przyjmowania rozliczeń do kasy z tytułu pobranych opłat były one przyjmowane na stan ewidencji druków ścisłego zarachowania i od razu rozchodowane w tej samej ilości. Ponadto sposób prowadzenia księgi druków ścisłego zarachowania nie odpowiadał wymogom określonym w ww. instrukcji. Inwentaryzacja druków ścisłego zarachowania przeprowadzona na 31 grudnia 2001 r. nie spełniała wymogów przeprowadzania inwentaryzacji określonych w instrukcji sporządzania, obiegu i kontroli dokumentów.

W latach 2000 – 2001 na koncie 201 „Rozrachunki z dostawcami i odbiorcami” zobowiązania nie były ewidencjonowane z chwilą wpływu faktury do Starostwa. Faktury nie zapłacone w danym roku obrotowym były zbiorczym poleceniem księgowania ujmowane w księgach rachunkowych pod datą 31 grudnia, co jest niezgodne z art. 20 ust. 1 ustawy o rachunkowości.

W bilansie jednostki za 2001 r. nie wykazano faktycznych kwot należności z tytułu świadczenia usług w zakresie geodezji i kartografii. Ujęto w nim tzw. per saldo należności wykazane po stronie Wn ze względu na to, że należności przewyższały zobowiązania. Zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy o rachunkowości nie można kompensować wartości różnych, co do rodzaju aktywów i pasywów. Na koniec 2001 r. główny księgowy jednostki nie zweryfikował realności i poprawności sald należności i zobowiązań wykazanych w księgach rachunkowych. Poza tym w bilansie nie zostały ujęte kwoty należności długoterminowych z tytułu sprzedaży nieruchomości powiatowych na raty ze względu na to, że należności te nie zostały zaewidencjonowane na koncie 226 „Długoterminowe należności budżetu”.

Środki przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy dotyczący organizacji wysypiska na podstawie umowy (porozumienia) zawartej pomiędzy jednostkami samorządu terytorialnego, stanowiące dochód powiatu nie zostały ujęte w budżecie a były ewidencjonowane na koncie 240 - „Pozostałe rozrachunki” po stronie Ma - wpływ środków, po stronie Wn - wydatki związane z realizacją porozumienia. Z charakteru przekazywanych środków wynika, że nie stanowią one zobowiązań wobec budżetów innych jednostek samorządu terytorialnego.

Analiza sald należności cywilnoprawnych wykazała, że powiat posiadał należności od osób prawnych i fizycznych, które uległy przedawnieniu - łączna kwota przedawnionych należności z tytułu użytkowania wieczystego od nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa wynosiła 17.973,22 zł.

Ewidencja pomocnicza dla kont „Zespołu 2” była w jednostce prowadzona niezgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych (Dz. U. nr 153, 1752), np.

konto 201 „Rozrachunki z dostawcami i odbiorcami” było prowadzone bez podziału na poszczególnych kontrahentów, a ponadto ewidencja ta nie spełniała wymogów określonych w art. 16 ustawy o rachunkowości

Starosta Powiatu, Skarbnik Powiatu oraz Główny Księgowy Jednostki nie wypełnili obowiązku wynikającego z art. 26 ust. 1 pkt. 1 i 3 ustawy o rachunkowości, ponieważ nie zarządzili i nie przeprowadzili na 31 grudnia 2000 r. inwentaryzacji należności i zobowiązań, w związku z czym w księgach rachunkowych i bilansie jednostki znalazły się nierealne dane.

Skarbnik Powiatu nie kontrasygnował wszystkich umów mogących powodować powstanie zobowiązań majątkowych, mimo obowiązku wynikającego z art. 48 ust. 3 ustawy z 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r., nr 142, poz. 1592).

W zakresie wykonania budżetu

Pracownicy odpowiedzialni za pobieranie opłat za wydawanie dowodu rejestracyjnego, kompletu znaków legalizacyjnych, nalepek kontrolnych na szybę pojazdu, tablic rejestracyjnych, świadectw kwalifikacji, prawa jazdy pobierali opłaty w wysokości niezgodnej z obowiązującymi przepisami tj. rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z 14 kwietnia 2000 r. w sprawie wysokości opłat za wydanie dowodu rejestracyjnego, pozwolenia czasowego i tablic (tablicy) rejestracyjnych pojazdu (Dz. U. nr 30, poz. 376 ze zm.) oraz rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z 24 stycznia 2000 r. w sprawie wysokości opłat i wynagrodzeń za sprawdzenie kwalifikacji oraz za wydanie dokumentów, określonych przepisami Prawa o ruchu drogowym (Dz. U. nr 8, poz. 112 ze zm.).

Zarząd Powiatu uchwałą z 3 listopada 1999 r. nr LXVII/65/99 ustalił opłatę na wykonywanie przez Starostwo Powiatowe czynności paszportowych. Taka postać opłaty nie ma w polskim systemie prawnym umocowania i nie mieści się w katalogu dochodów określonych w art. 8 i art. 9 ustawy z 28 listopada 1998 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999 – 2002 (Dz. U. nr 150, poz. 983 ze zm.).

Zaliczki pobierane przez pracowników Starostwa nie były rozliczane w terminie ustalonym w § 6 ust. 9 instrukcji w sprawie sporządzania, obiegu i kontroli dokumentów.

Dodatkowe wynagrodzenie roczne dla pracowników Starostwa Powiatowego zostało ustalone i wypłacone w wysokości wyższej od należnej, ponieważ do podstawy naliczania wynagrodzenia dodatkowego zaliczono składniki nie wymienione w art. 4 ust. 1 ustawy z 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej (Dz. U. Nr 160, poz. 1080 z późn. zm.) oraz w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 8 stycznia 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop (Dz. U. Nr 2 poz. 14). Do podstawy dodatkowego wynagrodzenia rocznego wliczono wypłatę jednorazowej nagrody przyznawanej z tzw. oszczędności etatowych, mającą charakter jednorazowej i nieperiodycznej wypłaty.

Odpis na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych dla pracowników Starostwa Powiatowego na rok 2000 r. został zaniżony o kwotę 1.620,43 zł (ustalono i przekazano odpis w wysokości 45.000 zł, winno być 46.620 zł), natomiast w roku 2001 o kwotę 173,28 zł (ustalono i przekazano odpis w wysokości 56.270 zł, winno być 56.443,28 zł). Ponadto środki finansowe na rachunek bankowy Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych zostały przekazane w 2000 i 2001 r. z naruszeniem

terminów określonych przepisami art. 6 ust. 2 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (jednolity tekst: Dz. U. z 1996 r. Nr 70, poz. 335 ze zm.)

Koszty podróży służbowych odbywanych przez pracowników Starostwa były wypłacane na podstawie rachunków kosztów podróży, które nie zawierały adnotacji o przeprowadzonej kontroli merytorycznej. Nie podawano informacji o sposobie ujęcia dowodów księgowych (rozliczonych poleceń wyjazdu służbowego) w księgach rachunkowych, czego wymagały przepisy art. 21 ust. 1 pkt.6 ustawy o rachunkowości. W kilku przypadkach brakowało informacji o pojemności silnika samochodu, adnotacji o zapewnieniu pracownikom wydelegowanym w podróż służbową bezpłatnego wyżywienia, informacji o czasie trwania podróży służbowej, podpisu osoby zlecającej wyjazd, pokwitowania odbioru należnych kwot oraz adnotacji o sprawdzeniu rozliczenia kosztów podróży służbowej pod względem rachunkowym i formalnym. Ponadto wykazywane terminy wyjazdów i przyjazdów w przedkładanych rozliczeniach kosztów podróży służbowej były sprzeczne z wyznaczonym przez pracodawcę czasem trwania podróży. Wystąpiły przypadki nie rozliczania należnych diet z tytułu wyjazdu zagranicznego oraz naliczania i wypłacania diet w wysokości zaniżonej tj. bez uwzględnienia określonego w art. 25 pkt. 5 ustawy budżetowej na rok 2001 (Dz. U. Nr 21 poz.246) wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych, w związku z § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 1 czerwca 1998 r. w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej odbywanej na obszarze kraju (Dz. U. Nr 69, poz. 454 ze zmianami).

Etatowi członkowie Zarządu Powiatu nie potwierdzali swojego pobytu w miejscu pracy poprzez składanie własnoręcznych podpisów na listach obecności, co utrudniało weryfikację danych pracownikom odpowiedzialnym za kontrolę merytoryczną składanych przez członków zarządu oświadczeń o używaniu samochodów prywatnych do celów służbowych. Zgodnie z § 13 ust. 1 Regulaminu pracy Starostwa Powiatowego, fakt przybycia do pracy pracownik potwierdza własnoręcznym podpisem na listach obecności.

Przy rozliczaniu kosztów używania do celów służbowych samochodów prywatnych, wystąpiły przypadki zastosowania stawek za 1 km przebiegu niezgodnych z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z 26 marca 1998 r. w sprawie warunków ustalania i zasad zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów nie będących własnością pracodawcy (Dz. U. Nr 41, poz. 239 ze zmianami). W kilku przypadkach brakowało adnotacji o przeprowadzonej pod względem rachunkowym, formalnym i merytorycznym kontroli składanych oświadczeń.

Zarząd Powiatu przy udzielaniu zamówienia dotyczącego zlecenia obsługi inwestycyjnej w zakresie przygotowania i realizacji przedsięwzięcia p.n. „Budowa sali sportowej Zespołu Szkół w Pieszycach” nie przestrzegał przepisów § 1 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z 6 stycznia 1998 r. w sprawie określenia dokumentów, jakich zamawiający może żądać od dostawcy lub wykonawcy w celu potwierdzenia spełniania warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2 ustawy o zamówieniach publicznych (Dz. U. nr 19, poz. 87 ze zm.).

Przy udzielaniu zamówienia publicznego „Budowa sali sportowej dla Zespołu Szkół w Pieszycach - Pieszycy ul. Mickiewicza 1” naruszono przepisy art. 42 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy z 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (Dz. U. z 1998 r. nr 119, poz. 773 ze zm.) i dokonano zwrotu wadium przed zawarciem umowy i przed wniesieniem zabezpieczenia należytego wykonania umowy przez oferenta, który wygrał przetarg.

W księgach rachunkowych jednostki koszty związane z prowadzonymi inwestycjami ewidencjonowane były niezgodnie z zasadami określonymi w Załączniku nr 2 do zarządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia rachunkowości oraz jednolitych planów kont dla gminnych jednostek budżetowych (...). Wszystkie koszty inwestycji powstałe w danym roku obrotowym były księgowane na koncie 080 „Inwestycje” w chwili zapłaty faktury. Sposób ewidencji na koncie 080 powodował, że z ewidencji księgowej nie można było odczytać wartości kosztów poniesionych na poszczególne inwestycje prowadzone przez Starostwo Powiatowe.

Przy udzielaniu dotacji podmiotom spoza sektora finansów publicznych nie przestrzegano zasad określonych w uchwale Rady Powiatu nr X/68/99 z 17 sierpnia 1999 r. w sprawie trybu i zasad przyznawania dotacji z budżetu powiatu dla podmiotów nie zaliczanych do sektora finansów publicznych, dotyczących wymaganych dokumentów przy składaniu wniosków o przyznanie dotacji oraz dokumentów składanych wraz z rozliczeniem wykorzystanych środków. Ponadto nie dopilnowano aby podmiot, który nie wykorzystał w całości przyznanej dotacji dokonał jej zwrotu w części nie wykorzystanej dotacji.

Zarząd Powiatu nie wskazał, poprzez podjęcie stosownej uchwały, dwóch członków zarządu uprawnionych do zaciągania kredytów oraz udzielania pożyczek, czego wymagały przepisy art. 133 ust. 1 ustawy o finansach publicznych.

Rada Powiatu nie udzieliła Zarządowi upoważnienia do udzielania pożyczek, co stanowiło naruszenie art. 12 pkt. 8 lit. d ustawy o samorządzie powiatowym.

Zawarta umowa o udzieleniu pożyczki Zespołowi Mechanizacji Rolnictwa w Roztoczniku z Powiatowego Funduszu Ochrony Środowiska nie była kontrasygnowana przez Skarbnika Powiatu, do czego zobowiązywał art. 133 ust. 1 ustawy o finansach publicznych.

W zakresie mienia komunalnego

Wykazy nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży nie zawierały wszystkich (wymaganych przepisami art. 35 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami) informacji tj. terminu do złożenia wniosku przez osoby, którym przysługuje pierwszeństwo w nabyciu nieruchomości.

Ogłoszenia o przetargach nie zawierały wszystkich elementów przewidzianych w § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1998 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania przetargów na zbycie nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub własność gminy (Dz. U. nr 9, poz. 30) tj. informacji o obciążeniach nieruchomości oraz informacji o terminie do złożenia wniosku przez osoby, którym przysługuje pierwszeństwo w nabyciu nieruchomości. W kilku przypadkach brakowało numeru księgi wieczystej oraz informacji o skutkach uchylania się od zawarcia umowy sprzedaży nieruchomości. Ponadto ogłoszenia o przetargach podawano do publicznej wiadomości z naruszeniem terminu określonego w art. 34 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 oraz ust. 4, którego zachowania wymagał art. 38 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami – tj. w terminie krótszym niż 6 tygodni od dnia wywieszenia wykazu nieruchomości.

Protokoły z przetargów nie zawierały wszystkich informacji wymaganych § 9 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1998 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania przetargów na zbycie nieruchomości (...) - nie umieszczano informacji o obciążeniach nieruchomości. Stwierdzono przypadki nie zamieszczania numeru księgi wieczystej zbywanych nieruchomości. Wystąpił również przypadek zorganizowania drugiego przetargu przed

upływem jednego miesiąca od dnia przeprowadzenia przetargu pierwszego, co było sprzeczne z § 2 ust. 2 rozporządzenia .

Dane zawarte w aktach notarialnych odnośnie przedmiotu sprzedaży i wartości zbywanych nieruchomości nie były odzwierciedleniem danych znajdujących się w sporządzanych przez rzeczoznawców majątkowych operatach szacunkowych. Przykładem było dokonanie sprzedaży nieruchomości zabudowanej o numerze działki 241/3 w sytuacji, gdy przedmiotem wyceny była działka nr 241; jak również dokonanie sprzedaży dwóch lokali mieszkalnych wobec faktu, iż przedmiotem wyceny były dwa lokale użytkowe oraz jeden lokal mieszkalny. Taki sposób postępowania przy ustalaniu cen nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży stanowił naruszenie art. 7 oraz art. 67 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Nie przestrzegano ustaleń zawartych w uchwale nr VIII/49/99 Rady Powiatu Dzierżoniowskiego z 25 maja 1999 r. w sprawie ustalenia zasad gospodarowania mieniem Powiatu Dzierżoniowskiego wraz ze zmianami, czego wyrazem było zaniechanie naliczania odsetek od rozłożonej na raty nie spłaconej części ceny nieruchomości (czego wymagał § 30 ust. 5 powołanej uchwały), jak również zaliczaniu na poczet ceny zbywanych lokali poniesionych przez nabywców nakładów, w sytuacji braku spełnienia przez nich wszystkich określonych przez § 23 ust. 2 uchwały przesłanek – braku zgody właściciela nieruchomości na przeprowadzenie remontów oraz braku wniosków nabywców o zaliczeniu poniesionych nakładów na poczet ceny.

Informacja o stanie mienia komunalnego opracowana została przez Wydział Gospodarki Nieruchomościami i Mieniem Powiatu, co było sprzeczne z art. 120 ustawy o finansach publicznych. Ponadto informacja ta nie zawierała danych wymienionych w pkt. 2 oraz pkt. 4 w/w artykułu.

Nie przestrzegano przepisów art. 16 ust. 1 pkt. 1 ustawy o rachunkowości, czego przykładem było zaniechanie prowadzenia ewidencji analitycznej do konta 011 – „Środki trwałe” odnośnie gruntów Skarbu Państwa oraz niedokonywanie w księgach inwentarzowych (ewidencja analityczna do konta 071 – „Umorzenie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych”) wszystkich zapisów związanych z umorzeniem środków trwałych. Do konta 071 - „Umorzenie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych” nie prowadzono ewidencji analitycznej, wymaganej w części I zakładowego planu kont dla Starostwa w postaci: „Tabeli umorzeń - według klasyfikacji środków trwałych”. Ponadto nie przestrzegano zasad określonych w art. 32 ust. 1 ustawy o rachunkowości w związku z art. 33 ust. 1 tj. na koncie 071 nie dokonywano odpisów umorzeniowych od wartości niematerialnych i prawnych.

Stwierdzono, że nie przestrzegano przepisów instrukcji o inwentaryzacji, co przejawiało się w tym, że przewodniczący komisji inwentaryzacyjnej nie dopełnił obowiązku wynikającego z rozdz. 1 ust. 5 pkt. 1 instrukcji o inwentaryzacji i nie wystosował wniosku o powołanie zespołu spisowego a także nie dokonywał wyrywkowej kontroli przeprowadzanych spisów i nie sporządzał protokołów z ich kontroli - sprzecznie z postanowieniami rozdz. 2 ust. 23 i 24. Natomiast osoby odpowiedzialne za całość i stan składników majątku objętych spisem nie składały zespołowi spisowemu pisemnych oświadczeń o ujęciu w ewidencji ilościowej zrealizowanych dowodów przychodu i rozchodu oraz o przekazaniu ich do księgowości - co stanowiło naruszenie rozdz. 1 ust. 8 instrukcji. Ponadto nie przekazano komisji inwentaryzacyjnej zbiorczego zestawienia spisów z natury z wykazanymi różnicami ilościowymi między stanem faktycznym i księgowym – co było niezgodne z rozdz. 2 ust. 32 pkt. 3 instrukcji,

Wykazane w zestawieniu spisów z natury nadwyżki środków trwałych nie zostały ujęte w księgach rachunkowych, co stanowiło naruszenie art. 27 ust. 2 ustawy o rachunkowości.

Arkusze spisu z natury nie były oznaczane stosowną pieczęcią „Druk ścisłego zarachowania”, czego wymagał § 3 ust. 1 lit a instrukcji druków ścisłego zarachowania.

Księgi inwentarzowe konta 013 nie zawierały podstawowych informacji dotyczących środków trwałych takich jak numery inwentarzowe.

W zakresie zadań zleconych

Porozumienia zawierane z jednostkami samorządu terytorialnego mogące powodować powstanie zobowiązań majątkowych po stronie Powiatu, nie były kontrasygnowane przez Skarbnika Powiatu, ani przez osobę przez niego upoważnioną, do czego zobowiązywały przepisy art. 48 ust. 3 ustawy o samorządzie powiatowym.

W zakresie rozliczeń finansowych jednostki samorządu terytorialnego z jej jednostkami organizacyjnymi

Kierownik jednostki nie sporządzał planów finansowych funkcjonującego w Starostwie Powiatowym środka specjalnego, co stanowiło naruszenie art. 21 ust. 4 ustawy o finansach publicznych. Ponadto ewidencja przychodów i rozchodów środka specjalnego prowadzona była na koncie 135 - „Rachunki środków funduszy specjalnych” - stanowiło to naruszenie zasad określonych w załączniku nr 2 do zarządzenia Ministra Finansów nr 46 w sprawie szczególnych zasad prowadzenia rachunkowości (...).

Jednostki budżetowe będące przedmiotem kontroli nie sporządzały wymaganych przepisami art. 125 ust. 2 ustawy o finansach publicznych projektów planów finansowych.

Dokonując likwidacji gospodarstw pomocniczych poprzez samoistne wygaszenie nie stosowano się do art. 20 ust. 3 ustawy o finansach publicznych.

Odpowiedzialność za stwierdzone uchybienia i nieprawidłowości ponoszą Starosta i Skarbnik Powiatu.

Przedstawiając powyższe Panu Staroście, Regionalna Izba Obrachunkowa we Wrocławiu działając na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577) wnosi o podjęcie działań, mających na celu wyeliminowanie stwierdzonych nieprawidłowości i niedopuszczenie do ich ponownego wystąpienia, poprzez realizację poniższych wniosków:

1. Dostosowanie do potrzeb jednostki i do zasad wynikających z ustawy o rachunkowości następujących przepisów wewnętrznych: Zakładowego Planu Kont, Instrukcji inwentaryzacyjnej, Instrukcji ewidencji i kontroli druków ścisłego zarachowania.
2. Ustalenie zasad wyceny aktywów i pasywów jednostki zgodnie z art. 7 ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości (tekst jednolity Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694)) oraz zasad i metod prowadzenia ksiąg pomocniczych dla poszczególnych składników majątku wraz z ich wyszczególnieniem, zgodnie z art. 17 ustawy.

3. Prowadzenie ewidencji księgowej zgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości, a w szczególności z art. 15 ust. 2 - w zakresie chronologii zapisów, z art. 16 ust. 1 - w zakresie prowadzenia ksiąg pomocniczych, z art. 20 ust. 1 - w zakresie terminowego wprowadzania każdego zdarzenia gospodarczego do ksiąg rachunkowych, z art. 23 ust. 1 i 2 - w zakresie dokonywania trwałych zapisów zawierających co najmniej zrozumiały tekst, skrót lub kod opisu operacji oraz z art. 24 - w zakresie rzetelnego, bezbłędnego, sprawdzalnego i bieżącego prowadzenia ksiąg rachunkowych. Ponadto zamykanie ksiąg rachunkowych w terminach określonych a art. 12 ust. 2 ustawy.
4. Prowadzenie odrębnej ewidencji księgowej dla budżetu i jednostki zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych (Dz. U. nr 153, poz. 1752), a w szczególności konta 130 „Rachunek bieżący jednostek budżetowych”.
5. Sporządzanie na koniec każdego miesiąca obrachunkowego zestawień obrotów i sald kont księgi głównej oraz zestawienia sald wszystkich kont pomocniczych, a na dzień inwentaryzacji zestawienia sald inwentaryzowanej grupy składników majątkowych, stosownie do przepisów art. 18 ustawy o rachunkowości.
6. Prowadzenie ksiąg rachunkowych zgodnie z przepisami art. 13 ust. 2 ustawy o rachunkowości.
7. Korygowanie błędnych zapisów w księgach rachunkowych wyłącznie w sposób określony w art. 25 ust. 1 ustawy o rachunkowości.
8. Wykazywanie w sprawozdawczości budżetowej danych wynikających z ewidencji księgowej zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z 13 marca 2001 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz. U. nr 24, poz. 279 ze zm.).
9. Dokonywanie wydatków w granicach kwot określonych w planie finansowym, z uwzględnieniem prawidłowo dokonanych przeniesień i zgodnie z planowanym przeznaczeniem, w sposób celowy i oszczędny zgodnie z art. 92 pkt. 3 ustawy z 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014 ze zm.).
10. Prowadzenie ewidencji analitycznej rozrachunków zgodnie z obowiązującymi przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych (Dz. U. Nr 153, poz. 1752), a także zgodnie z art. 16 ustawy o rachunkowości.
11. Oznaczanie kart dochodów właściwymi podziałkami klasyfikacji budżetowej w sposób umożliwiający ustalenie poszczególnych kwot dochodów według tych podziałek, zgodnie z załącznikiem nr 1 ww. rozporządzenia Ministra Finansów z 18 grudnia 2001.
12. Dokonywanie kontroli składanych przez podległe jednostki sprawozdań Rb-Z o stanie zobowiązań wg tytułów dłużnych oraz gwarancji i poręczeń pod względem merytorycznym, rachunkowym i formalnym, zgodnie z przepisami § 10 ust. 3 i 4 rozporządzenia Ministra Finansów z 13 marca 2001 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz. U. Nr 24, poz. 279).
13. Wypełnianie obowiązków wynikających z § 4 ust. 1 pkt. 2 lit. d rozporządzenia Ministra Finansów z 13 marca 2001 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej poprzez sporządzanie sprawozdań Rb-Z dla funduszy celowych nie posiadających osobowości prawnej (Powiatowy

Fundusz Gospodarowania Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym oraz Powiatowy Fundusz Ochrony Środowiska).

14. Ewidencjonowanie w księgach rachunkowych i raportach kasowych operacji gotówkowych w tym samym dniu, w którym zostały dokonane.
15. Odprowadzanie na rachunek bankowy wpłat przyjętych do kasy w terminie określonym w instrukcji kasowej oraz odprowadzanie na rachunek bankowy nadwyżki zapasu gotówki w kasie zgodnie z uregulowaniami przyjętym w instrukcji kasowej.
16. Prowadzenie gospodarki drukami ścisłego zarachowania zgodnie z uregulowaniami zawartymi w instrukcji ewidencji i kontroli druków ścisłego zarachowania oraz w sposób umożliwiający ich prawidłowe wykorzystanie.
17. Bieżące ewidencjonowanie w księgach rachunkowych jednostki wszystkich operacji gospodarczych związanych z powstaniem i wygaśnięciem należności i zobowiązań. Prowadzenie ewidencji księgowej rozrachunków w taki sposób, aby na podstawie jej zapisów można było odczytać faktyczne kwoty należności i zobowiązań jednostki oraz sporządzić prawidłowo bilans jednostki (Starostwa Powiatowego). Ponadto wykazywanie w tym sprawozdaniu należności i zobowiązań długoterminowych. Prowadzenie szczegółowej analizy zapisów na kontach rozrachunkowych w celu prawidłowego rozliczenia wykazanych sald i oceny ich realności na koniec każdego roku obrachunkowego oraz niedopuszczenie do przedawnienia należności jednostki.
18. Zaksięgowanie na koncie 226 „Długoterminowe należności budżetowe” należności długoterminowych z tytułu rozłożenia na raty ceny nieruchomości za sprzedane nieruchomości;
19. Dokonywanie zapisów w księgach rachunkowych wyłącznie na podstawie dowodów sprawdzonych pod względem merytorycznym, formalnym i rachunkowym, a także na podstawie dowodów zawierających wszystkie wymagane elementy wskazane w art. 21 ust. 1 ustawy o rachunkowości.
20. Zorganizowanie obiegu dokumentacji w jednostce w taki sposób, aby wszystkie umowy powodujące powstanie zobowiązań finansowych po stronie powiatu były przekazywane Skarbnikowi Powiatu w celu umożliwienia mu ich skontrolowania i podjęcia decyzji o ich kontrasygnowaniu, stosownie do wymogów art. 48 ust. 3 ustawy z 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. nr 142, poz. 1592 ze zm.).
21. Ujęcie w budżecie powiatu środków dotyczących organizacji wysypiska wynikających z zawartej umowy pomiędzy jednostkami samorządu terytorialnego.
22. Naliczanie dodatkowego wynagrodzenia rocznego zgodnie z zapisami art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników sfery budżetowej (Dz. U. Nr 160 poz. 1080 ze zmianami), poprzez nie uwzględnianie przy jego naliczaniu kwot jednorazowych nagród wypłacanych z tzw. oszczędności etatowych;
23. Przekazywanie środków na rachunek Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w wysokości wynikającej z art. 5 ustawy z 4 marca 1994 r. (tekst jednolity: Dz. U. z 1996 r. nr 70, poz. 335 ze zm.) o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych z uwzględnieniem przepisów § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 14 marca 1994 r. w sprawie sposobu ustalania przeciętnej liczby zatrudnionych w celu naliczania odpisu na ZFŚS. (Dz. U. Nr 43 poz. 168 ze zm.) oraz w terminach określonych przepisami art. 6 ust. 2 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.

24. Sprawowanie skutecznej kontroli merytorycznej, formalnej i rachunkowej przedkładanych przez pracowników: rozliczeń z tytułu odbywania podróży służbowych oraz oświadczeń w sprawie korzystania z miesięcznego ryczałtu na używanie pojazdów prywatnych do celów służbowych. Rozliczanie oraz wypłacanie delegowanym pracownikom przysługujących im należności zgodnie z obowiązującymi przepisami.
25. Przestrzeganie zasad określonych w § 13 ust. 1 Regulaminu pracy Starostwa Powiatowego odnośnie potwierdzania własnoręcznym podpisem pobytu w miejscu pracy.
26. Dokonywanie zwrotu wadium na zasadach określonych w art. 42 ust. 1 ustawy z 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2002 r. nr 72 poz. 664)
27. Ewidencjonowanie kosztów związanych z inwestycjami w sposób umożliwiający ustalenie ogółu kosztów poniesionych w związku z daną inwestycją.
28. Przestrzeganie przepisów § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 24 czerwca 2002 r. w sprawie określenia dokumentów, jakich zamawiający może żądać od dostawcy lub wykonawcy w celu potwierdzenia spełniania warunków, uprawniających do udziału w postępowaniu o zamówienie publiczne (Dz. U. nr 91, poz. 817) przy udzielaniu zamówień publicznych.
29. Przestrzeganie przepisów określonych w art. 133 ust. 1 ustawy o finansach publicznych odnośnie podjęcia przez Zarząd uchwały wskazującej dwóch członków zarządu uprawnionych do zaciągania kredytów i udzielania pożyczek oraz kontrasygnowanie przez Skarbnika Powiatu zawieranych umów o udzieleniu pożyczek.
30. Udzielanie pożyczek przez Zarząd wyłącznie na podstawie uchwały Rady Powiatu określającej ich maksymalną wysokość zgodnie z art. 12 pkt 8 lit. d) ustawy o samorządzie powiatowym.
31. Pobieranie opłat komunikacyjnych z tytułu wydania dowodu rejestracyjnego, kompletu znaków legalizacyjnych, nalepek kontrolnych na szybę pojazdu, tablic rejestracyjnych, prawa jazdy, świadectwa kwalifikacji, itd. zgodnie z obowiązującymi ww. przepisami, tj. rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z 14 kwietnia 2000 r. w sprawie wysokości opłat za wydanie dowodu rejestracyjnego, pozwolenia czasowego i tablic (tablicy) rejestracyjnych pojazdu (Dz. U. nr 30, poz. 376 ze zm.) oraz rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z 24 stycznia 2000 r. w sprawie wysokości opłat i wynagrodzeń za sprawdzenie kwalifikacji oraz za wydanie dokumentów, określonych przepisami Prawa o ruchu drogowym (Dz. U. nr 8, poz. 112 ze zm.).
32. Zaprzestanie pobierania opłaty za usługi paszportowe, jako niemieszczącej się w katalogu dochodów określonych w art. 8 i art. 9 ustawy z 28 listopada 1998 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999 – 2002 (Dz. U. nr 150, poz. 983 ze zm.).
33. Zobowiązanie pracowników do przestrzegania terminu dotyczącego rozliczania pobranych zaliczek określonego w instrukcji w sprawie sporządzania, obiegu i kontroli dokumentów.
34. Przyjmowanie od podmiotów nie zaliczanych do sektora finansów publicznych wniosków w sprawie udzielenia dotacji, które spełniają wymogi określone w uchwale Rady Powiatu nr X/68/99 z 17 sierpnia 1999 r. w sprawie trybu i zasad przyznawania dotacji z budżetu powiatu dla podmiotów nie zaliczanych do sektora finansów publicznych oraz dokonywanie rozliczenia dotacji udzielonych w trybie art. 118 ust. 1 ustawy o finansach zgodnie z zasadami określonymi w ww. uchwale.
35. Zamieszczanie w wykazach nieruchomości, ogłoszeniach o przetargach oraz protokołach z ich przeprowadzenia pełnych informacji wymaganych przepisami prawa, tj. odpowiednio art. 35 ust.

- 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. nr 46, poz. 543 ze zm.) § 12 oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 13 stycznia 1998 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania przetargów na zbycie nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub własność gminy (Dz. U. nr 9, poz. 30).
36. Podawanie do publicznej wiadomości ogłoszeń o przetargach z zachowaniem terminu określonego przepisami art. 38 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami w związku z art. 34 ust. 1 pkt.1 i 2 ustawy.
 37. Przestrzeganie terminu, o którym mowa w § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 13 stycznia 1998 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania przetargów na zbycie nieruchomości (...) – odnośnie organizowania drugiego przetargu w sytuacji gdy pierwszy przetarg zakończył się wynikiem negatywnym.
 38. Ustalanie cen zbywanych nieruchomości wyłącznie na podstawie określonej przez rzeczoznawcę majątkowego wartości nieruchomości będących przedmiotem sprzedaży, zgodnie z art. 67 ustawy o gospodarce nieruchomościami.
 39. Stosowanie postanowień zawartych w uchwale nr VIII/49/99 Rady Powiatu Dzierżoniowskiego z 25 maja 1999 r. w sprawie ustalenia zasad gospodarowania mieniem Powiatu Dzierżoniowskiego wraz ze zmianami, poprzez każdorazowe naliczania odsetek od rozłożonej na raty nie spłaconej części ceny nieruchomości – (§ 30 ust. 5) oraz przestrzeganie przepisów § 23 ust. 2 uchwały - odnośnie zaliczania na poczet ceny zbywanych lokali nakładów poniesionych przez nabywców.
 40. Opracowywanie i przedkładanie przez Zarząd Powiatu Radzie Powiatu Dzierżoniowskiego informacji o stanie mienia komunalnego, zawierającej pełne dane wymagane przepisami art. 120 ustawy o finansach publicznych.
 41. Ustalanie na koniec każdego roku obrotowego sald poszczególnych grup środków trwałych oraz sald zbiorczych ksiąg inwentarzowych oraz porównywanie ich z ewidencją syntetyczną. Zgodnie z zasadą zawartą w art. 16 ust. 1 pkt. 1 ustawy o rachunkowości suma sald początkowych i obrotów na kontach ksiąg pomocniczych powinna stanowić saldo początkowe i obroty odpowiedniego konta księgi głównej.
 42. Przestrzeganie przepisów art. 16 ust. 1 pkt. 1 ustawy o rachunkowości poprzez prowadzenie pełnej ewidencji analitycznej do konta 011 – „Środki trwałe” odnośnie gruntów Skarbu Państwa oraz dokonywanie w księgach inwentarzowych (ewidencja analityczna do konta 071 – „Umorzenie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych”) wszystkich zapisów związanych z umorzeniem środków trwałych.
 43. Prowadzenie ewidencji analitycznej do konta 071 – „Umorzenie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych” wymaganej w części I zakładowego planu kont dla Starostwa w postaci: „Tabeli umorzeń - według klasyfikacji środków trwałych”.
 44. Dokonywanie odpisów umorzeniowych od wartości niematerialnych i prawnych według zasad określonych w art. 33 ust. 1 ustawy o rachunkowości w związku z art. 32 ust. 1 ustawy.
 45. Wprowadzenie do ewidencji księgowej danych na temat wszystkich posiadanych przez Powiat składników majątkowych (gruntów, budowli, budynków) wg ich wartości określonej przepisami art. 28 ust. 1 pkt. 3 ustawy o rachunkowości.
 46. Wyjaśnianie i rozliczanie w księgach rachunkowych tego roku obrotowego, w którym przeprowadzono inwentaryzację ujawnione w toku inwentaryzacji różnice między stanem

- rzeczywistym a stanem wykazanym w księgach rachunkowych, zgodnie z art. 27 ust. 2 ustawy o rachunkowości;
47. Sporządzanie planów finansowych funkcjonującego w Starostwie Powiatowym środka specjalnego, zgodnie z art. 21 ust. 4 ustawy o finansach publicznych;
 48. Prowadzenie ewidencji przychodów i rozchodów środka specjalnego zgodnie z zasadami określonymi w załączniku nr 2 rozporządzenia Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 w sprawie szczegółowych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych (Dz. U. Nr 153, poz. 1752);
 49. Egzekwowanie od podległych jednostek budżetowych obowiązku wynikającego z art. 125 ust. 2 ustawy o finansach publicznych, odnośnie sporządzanie przez nie projektów planów finansowych.
 50. Stosowanie procedury określonej w art. 20 ust. 3 ustawy o finansach publicznych przy likwidowaniu gospodarstw pomocniczych funkcjonujących na terenie Powiatu Dzierżoniowskiego

Stosownie do postanowień art. 9 ust. 3 i 4 powołanej wyżej ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych proszę o poinformowanie Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego o wykonaniu wniosków lub o przyczynach ich niewykonania. Do wniosków zawartych w wystąpieniu pokontrolnym przysługuje prawo zgłoszenia zastrzeżenia do Kolegium Izby. Zastrzeżenie składa właściwy organ jednostki kontrolowanej w terminie 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia pokontrolnego za pośrednictwem Prezesa Izby. Podstawą zgłoszenia zastrzeżenia może być tylko zarzut naruszenia prawa poprzez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie.

Do wiadomości:

Pani
Zofia Mirek
Przewodnicząca Rady Powiatu
Dzierżoniowskiego